

Múzeumok éjszakája az Eszterházy Károly Főiskola Tittel Pál Könyvtár és Médiacentrumában

◆ Kiss Adrién

A líceum revitalizációja után új névvel költözött vissza régi/új helyére a könyvtár. Az idén már mi is tudunk csatlakozni a *Múzeumok éjszakája* programsorozathoz. Igen mozgalmas és sokszínű programot állítottunk össze erre az éjszakára, a legkisebektől kezdve az idősebb

korosztályig mindenki találhatott kedvére valót.

Egyik fő programunk helyszíne a természettudományi szakrészleg volt, ahol a szakrészleg profiljához illeszkedve a Magyar Madártani és Természetvédelmi Egyesület Bükki Helyi Csoportjával közösen összeállított programok zajlottak már kora délutántól. A véssesen közeledő viharfelhők, majd a jégesővel érkező vihar sem tántorította el a kíváncsi kicsiket és szüleiket attól, hogy a számukra szervezett programokra megérkezzenek. Már az épület aulájába belépve madárcsicsergés, bagolyhuhogás hangjára figyelhetek fel. Az útírányt a poszterfalak között,

a folyosó kövén elhelyezett madárlábnymok mutatták. Megszeppenve léptek be, de megpillantva a kitömött baglyokat és a számukra kialakított játszósarkokat, csillogó szemmel vették birtokukba az egész termet. Mindenki talált kedvére való elfoglaltságot. Volt, aki állatos ujjbábot, színes lepkét, madaras koronát vagy denevért készített, mások madaras képe-

ket színezték. A nagyobbak megismerkedhettek a madárórával, aminek segítségével játszva tanulhatták meg, hogy „hány óra van”, azaz melyik madár mikor ébred, mikor tér nyugovóra és milyen hangon énekel.

Az elmélyülten játszó gyerekek egy-egy madárhangra felkapták fejüket, megfeledeztek a játékokról, szüleik mellé ülve nézték a gyurgyalagról vagy az éjszaka tollas vadászáiról készített filmeket.

A kitartó felnőttek és gyerekek kivetítőn keresztül ismerhették meg az éjszaka éneklő madarainkat.

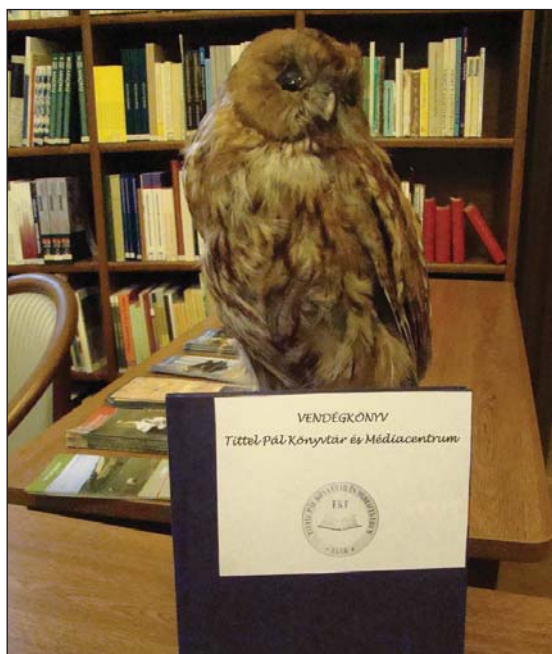

Készítettünk egy madárfát, és aki ezen a programokon részt vett, az egy saját névvel ellátott, saját kezűleg kiszínezett kismadarat ragaszthatott erre a fára.

A *Titkok könyvtára* programunk is sok látogatót vonzott. Az érdeklődők a könyvtáros kollégák vezetésével megismerhették a három szinten található szakrészlegeinket, megtekinthették a Churchill-gyűjtemény egy-egy értékes darabját, illetve a régi könyves gyűjtemény különleges darabjait.

Ezen az éjszakán ötven százalékos beiratkozási kedvezményt adtunk a könyvtár szakrészlegeibe minden beiratkozni vágyónak. Néhányan valóban éltek a kedvezménnyel.

Könyvtárunk új nevet vett fel 2012-ben (Tittel Pál Könyvtár és Médiacentrum). Ehhez kapcsolódott a *Csillagkoronák éjféli barátja* című programunk. Az idelátogatók egy professzionális, történeti háttérrel kidolgozott diavetítésen keresztül megtudhatták, hogy ki volt Tittel Pál, miért neveztük el róla könyvtárunkat és milyen szálak fűzték Egerhez, valamint az egri líceumhoz.

Az *Éjszakai barangolás a kiállítások között* című programunk egy idő után szó szerint barangolássá vált. A városi színház erre az estére egy nyilvános rádiófelvételt szervezett a líceum belső udvarára, ezért lekapcsoltatták az épület folyosóin a világítást. A késő esti látogatók, akik a kiállításokat szerették volna megtekinteni, ennek ellenére – még ha zseblámpák segítségével is – megtekinthették a Somos Lajosról, a tanítóképzés polihistoráról, valamint a *Felsőoktatás a Líceumban 1774-től napjainkig* címmel rendezett kiállításokat. Az idősebbek, akik itt tanultak, a líceum épületében, a tárlók előtt nosztalgizva emlékeztek az itt eltöltött éveikre és nagynevű tanáraikra.

Az ünnepi könyvhéten mutatták be Az egri Líceum régi cserépkályhái című kiadványt. Ennek hatására rendkívüli érdeklődés mutatkozott a *Mivel fűtöttek 250 évvel ezelőtt a Líceum épületében* elnevezésű programunkra. A tizenhét barokk kályha csak ezen az éjszakán volt megtekinthető. Három csoportot indítottunk, amelyekre biztonsági okokból előzetes regisztrációval történt a jelentkezés.

Az a negyvenöt fő, aki eljuthatott erre a programra, közelről is megcsodálhatta a késő barokk kor iparművészetének legértékesebb kályháit, amelyek nem csak művészeti értékük tekintetében kiemelkedő remekek, hanem számszerűen is a legnagyobb magyarországi kályhaegyüttes darabjait képviselik.

A túrán részt vevők nemcsak a kályhákat csodálhatták meg, hanem ez épület első és kilencedik emelete között járva megtudhatták azt is, ki volt a kályhás-mester, hogyan készítette a kályhákat és hogyan szállították Egerbe 1775 és 1780 között a hetvennyolc műremeket. Meghallgathatták, hogy miért csak tizenhét kályha maradt meg az utókornak, milyen volt a szerkezetük, hogyan és mivel fűtötték ezeket a kályhákat.

A folyosókon elhelyezett fűtőnyílásokon keresztül bepillanthattak a kályhák belsejébe és a hatalmas mászókérményekbe is.

Az utolsó csoport tagjai, akik a kilenc emelet megmászása után még felsétáltak a líceum teraszára, gyönyörködhetek a kivilágított egri éjszakában.

Az érdeklődés és a részvétel alapján úgy gondoljuk, hogy sikeres éjszakát tudhatunk magunk mögött. Új ötletekkel, tervekkel állunk a jövő évi múzeumi éjszakák elé. ■